

تحلیل مؤلفه‌های بازآفرینی شهری در بافت فرسوده مرکزی شهر اهواز

مسعود صفایی‌پور^{*۱}، صفیه دامن‌باغ^۲

۱. استاد گروه جغرافیا، دانشگاه شهید چمران اهواز

۲. دانشجوی دکتری جغرافیا، دانشگاه شهید چمران اهواز

(دریافت: ۱۳۹۷/۰۹/۱۲ پذیرش: ۱۳۹۸/۰۶/۲۶)

Analysis of Urban Regeneration Components in the Centralized Old Texture of Ahvaz City

Masoud Safaeepour^{*1}, Safiyeh Damanbagh²

1. Professor, Department of Geography, Shahid Chamran University of Ahvaz

2. PhD. Student of Geography, Shahid Chamran University of Ahvaz

(Received: 03/Dec/2018

Accepted: 17/Sep/2019)

Abstract

The worn-out central texture of Ahvaz as the city's first core, faces some problems such as physical quality decline, access and traffic problems, overcrowding and population concentration due to its commercial nature and other factors. The existence of important monuments, cultural values, and most importantly the commercial role of this area, necessitates the proper and sustainable approach to study and planning. Therefore, in this study, it was attempted to use the regeneration approach to identify the priority planning of worn-out central tissues of Ahvaz. The present study follows a descriptive-analytical method. To collect the descriptive data a library-documentary method was applied and to collect the analytical data a survey was conducted by which a questionnaire was formulated to collect the opinions of 40 experts in Ahvaz urban planning arena. To analyze the data, the Fuzzy Delphi Hierarchical Analysis model (FDAHP) and linear regression in SPSS software were used. Findings of the present study indicated that in the relative fuzzy weighting for the dimensions of research, the economic regeneration component of the worn-out central fabric of Ahvaz has the highest relative weight at this stage and the cultural regeneration is second. At this stage, the environmental remediation component has been evaluated by experts with less priority. Therefore, according to Ahvaz experts, economic re-creation is the main concern in the worn-out central texture of Ahvaz.

Keywords: Urban Regeneration, Central Worn-out Texture, Ahvaz City.

چکیده

بافت فرسوده مرکزی شهر اهواز نیز به عنوان نخستین هسته شکل گرفته و شهر اهواز، با مشکلاتی چون افول کیفیت کالبدی، مشکلات دسترسی و ترافیکی، تراکم و تمرکز بیش از حد جمعیت به علت ماهیت تجاری آن و سایر عوامل، همچنین با دارا بودن ارزش‌های تاریخی به لحاظ داشتن بناهای تاریخی مهم در این محدوده و ارزش‌های فرهنگی و مهم‌تر از همه به عنوان قلب تپنده تجاری شهر، بحث مطالعه و برنامه‌ریزی‌های درست و با رویکرد پایدار را بیش از پیش طلب می‌کند. بنابراین، در این پژوهش سعی شد تا از رویکرد بازآفرینی در جهت شناسایی اولویت برنامه‌ریزی بافت‌های فرسوده مرکزی شهر اهواز بهره گرفته شود. این پژوهش از لحاظ روش شناسی به صورت توصیفی-تحلیلی است. برای گردآوری داده‌های توصیفی از اسناد کتابخانه‌ای و برای گردآوری داده‌های تحلیلی پژوهش به روش پیمایشی و ابزار پرسشنامه از نظرات ۴۰ نفر از کارشناسان و متخصصان حوزه برنامه‌ریزی امور شهری اهواز استفاده شده است. جهت تحلیل داده‌های پژوهش نیز از مدل تحلیل سلسله مراتبی دلفی فازی FDAHP و همچنین رگرسیون خطی در محیط نرم‌افزار SPSS استفاده شده است. براساس یافته‌های پژوهش مشخص شد در وزن‌گذاری فازی نسبی برای ابعاد پژوهش، مؤلفه بازآفرینی اقتصادی بافت فرسوده مرکزی شهر اهواز حائز بیشترین وزن نسبی در این مرحله شده است و بازآفرینی فرهنگی نیز در رتبه دوم قرار دارد. در این مرحله مؤلفه بازآفرینی زیست محیطی از سوی کارشناسان با اولویت کمتری ارزیابی شده است. بنابراین از نظر کارشناسان شهر اهواز، بازآفرینی اقتصادی دغدغه اصلی برای اقدام به بازآفرینی در این بافت است.

واژه‌های کلیدی: بازآفرینی شهری، بافت فرسوده مرکزی، شهر اهواز.

*Corresponding Author: Masoud Safaeepour

E-mail: safaeep_p@scu.ac.ir

نویسنده مسئول: مسعود صفایی‌پور

مقدمه

با افزایش جمعیت، شهرنشینی و تمرکز صنایع، سرمایه‌ها، امکانات و خدمات شهری رشد کرده و شهرهای بزرگ به کلانشهرهای کنونی تبدیل شده و مشکلات جبران‌ناپذیری برای بشر پدید آورده است. چرا که از یک سو نرخ شهرنشینی در آن‌ها بیشتر از نرخ شهرنشینی کشورهای پیشرفته در دوران اوج شهرنشینی است و از سوی دیگر اکثر قریب به اتفاق چنین کشورهایی با کمبود شدید منابع مالی مواجه‌اند. این امر با توجه به هزینه‌بر بودن طرح‌های معمول توسعه شهری این کشورها را با مشکل اساسی مواجه کرده است (McDonald et al, 2009: 52). توسعه سریع شهرنشینی، تأثیرات قابل توجهی بر بافت‌های قدیمی و تاریخی بر جای گذاشته است. هسته قدیمی و تاریخی شهرها، برای اسکان جمعیت زیادی که غالباً مهاجران سال‌های اخیر می‌باشند، پیوسته دچار تغییر شکل شده که خود تخریب و فرسودگی بافت‌های مذکور را به همراه داشته است. از مهم‌ترین پیامدهای چنین روند شهرنشینی در کنار عدم تامین زیرساخت‌های مناسب شهری برای ساکنان و مهاجران شهرها، به وجود آمدن بافت‌های نامنظم و فرسوده پیرامون شهری و درون شهری است که معضلات متعدد اجتماعی، فرهنگی، اقتصادی را به دنبال خواهد داشت. این مسئله در کنار تبدیل شدن زمین به یک منبع کمیاب اجتماعی، در دهه‌های اخیر باعث شده که استفاده بهینه از بافت‌های فرسوده که یکی از منابع اصلی تامین زمین درون شهری است، اهمیت ویژه‌ای پیدا کند. مشکلات نواحی فرسوده شهری، بنا به سرشت خود چندوجهی و چند بعدی هستند و در هر مورد به شکل خاصی بروز می‌نماید. افت منزلت اجتماعی و اقتصادی و نابسامانی‌های کارکردی و کالبدی این بافت‌ها به همراه افت بسیار شدید کیفیت محیط شهری از جمله دلایلی است که سیاستگذاران و برنامه‌ریزان شهری را مجاب به ارائه راهبردها و راهکارهای نوینی در مواجهه با مسائل و مشکلات آن کرده است. در این ارتباط از عمده‌ترین رویکردها در زمینه پایداری و احیای بافت‌های شهری، تأکید بر رویکرد بازآفرینی^۱ است. چراکه در بحث بازآفرینی، ابتدا فرسودگی و بافت‌های فرسوده نیازمند توسعه و احیا، مطرح خواهد شد (خورانی‌کریمی و شوهانی، ۱۳۹۴: ۸۳). رویکردی که از بازسازی، باززنده‌سازی، نوسازی و توسعه مجدد به بازآفرینی و نوزایی شهری تکامل یافته و در این مسیر، گذاری را از حوزه توجه صرف به کالبد به

عرصه تأکید بر ملاحظات اجتماعی، اقتصادی، فرهنگی و هنری تجربه کرده است. رویکرد بازآفرینی پایدار شهری یکی از جدیدترین رویکردهای پذیرفته شده جهانی در مواجهه با بافت‌های فرسوده شهری است. بنابراین، امروزه، بازآفرینی شهری، موضوعی جهانی است و به شکلی گسترده، داشتن یک برنامه بازآفرینی شهری مؤثر، به یکی از مهم‌ترین راهکارها برای تمام شهرهای جهان تبدیل شده است که می‌خواهند توسعه افقی و گسترده را متوقف کرده و توسعه درونی و متراکم را ایجاد کنند (Leary & McCarthy, 2013: 47). زمینه ظهور این رویکرد را باید توجه به اصول مطرح شده در توسعه پایدار و اهمیت یافتن نقش مشارکت گروه‌های ذینفع در فرایند برنامه ریزی شهری دانست (صفایی پور و زارعی، ۱۳۹۶: ۱۳۶). دهه ۱۹۹۰ چارچوب جدیدی را برای فرایند بازآفرینی شهری به ارمغان آورد. مباحث اجتماعی به دستورالعمل‌های برنامه‌ریزی بازگشتند و توجه خاصی به کیفیت زندگی به خصوص در محلات محروم شد. در نتیجه راهبردهای بازآفرینی شهری رویکرد وسیع‌تری را شامل شد. بنابراین توجه به بافت‌های فرسوده و قدیمی و رفع ناپایداری آن‌ها، به موضوعی جدی و محوری تبدیل شده، به گونه‌ای که سازمان‌های ذیربط را به تکاپوی ساماندهی و بازآفرینی بافت‌های مذکور سوق داده و لزوم مداخله در این بافت‌ها را در دوره‌های مختلف زمانی مطرح نموده است (زنگی‌آبادی و مؤیدفر، ۱۳۹۱: ۲۹۸). چرا که بافت‌های قدیمی و فرسوده، بافت‌هایی هستند که در فرایند زمان طولانی شکل گرفته و تکوین یافته و امروز در محاصره تکنولوژی عصر حاضر گرفتار شده‌اند. اگرچه این بافت‌ها در گذشته به مقتضای زمان دارای عملکرد منطقی و سلسله مراتبی بودند، ولی امروز از لحاظ ساختاری و عملکردی دچار کمبودهایی بوده و اغلب جواب گوی نیاز ساکنین خود (پوراحمد و همکاران، ۱۳۸۹: ۷۴). همچنین بافت‌های قدیمی و فرسوده‌ی شهری به دلیل مرکزیت جغرافیایی، سهولت دسترسی، استقرار بازار (فعالیت‌های تجاری) و دارا بودن ارزش‌های تاریخی و فرهنگی، ظرفیت بالقوه برای تولید درآمد دارند. علیرغم این ویژگی‌ها محلات مسکونی پیرامون هسته تجاری، به دلایلی از جمله بافت‌های سنتی شبکه معابر، فرسودگی واحدهای مسکونی، ضعف زیرساخت‌ها و مشکلات زیست محیطی، مسیر رکود و عقب ماندگی را طی می‌کنند. مناطق فرسوده گسترده در شهرها که به عنوان بخشی از مشکلات اصلی و پیچیده محسوب می‌شوند بیشتر با کیفیت زندگی که شامل عوامل اقتصادی، اجتماعی و زیست محیطی و

و سایر عوامل، روبرو است. ضرورت امر اینجاست که این بافت با دارا بودن ارزش‌های تاریخی به لحاظ داشتن بناهای تاریخی مهم در این محدوده و ارزش‌های فرهنگی و مهم‌تر از همه به عنوان قلب تپنده تجاری شهر، بحث مطالعه و برنامه ریزی‌های درست و با رویکرد پایدار را بیش از پیش طلب می‌کند. در این راستا، در این پژوهش سعی می‌شود تا از رویکرد بازآفرینی در جهت کاهش مسائل و مشکلات مذکور در بافت فرسوده مرکزی شهر اهواز بهره گرفته شود. هدف پژوهش حاضر پاسخگویی به مسئله مطرح شده است و در این ارتباط این مسئله و این هدف را در پاسخگویی به دو سؤال ۱- کدام بعد و عوامل در برنامه‌ریزی برای بازآفرینی بافت فرسوده مرکزی شهر اهواز اهمیت و اولویت بیشتری دارد؟ و ۲- کدام رویکرد در بازآفرینی بافت فرسوده مرکزی شهر اهواز تأثیر بیشتری دارد؟ دنبال می‌کند.

کوبین لینچ و جین جیکوبز از جمله اندیشمندانی هستند که در زمینه بهسازی و نوسازی شهری در قرن بیستم بر اساس شهرسازی انسان‌گرا اظهار نظر کرده‌اند. به اعتقاد آنان باید در جریان بهسازی و نوسازی شهری، برنامه ریزی با مشارکت مردم و مشاوره با متخصصان و هماهنگی مسئولان و مردم شهر صورت گیرد. جیکوبز (۱۹۶۱) با بیان اصطلاح «بافت‌های مسأله‌دار مزمن» به اصل روابط انسانی همسایگی و موضوع خود ترمیمی و مشارکت مردم در امر بهسازی و بازآفرینی تأکید داشت. مونتگومری^۱ (۲۰۰۳) خلق محله‌های خوب بر اساس الگوهای فرهنگی را به منظور بازآفرینی محدوده‌های رو به افول شهرها مورد جستار قرار داد. بلیکلی^۲ و اوانس^۳ (۲۰۰۹) مشارکت و طرفداری رهبران سیاسی به عنوان امری حیاتی در پیشرفت مسئولیت‌های اجتماعی در جهت ارتقاء خدمات عمومی، افزایش کیفیت زندگی برای شهروندان و فعال‌تر نمودن مشارکت دمکراتیک محلی در بازآفرینی شهری را مورد بررسی قرار دادند. در پژوهش گازی^۴ (۲۰۰۹) با بررسی دوره های زیستی شهر آنکارا (ترکیه) وجود فرصت‌های اقتصادی، آموزش عمومی مردم، وضوح تعهدات سیاسی بازیگران کلیدی و همکاری گروهی از جمله عوامل حیاتی برای نوسازی و بازآفرینی تعیین شده است. بیدالف^۵ (۲۰۱۱) بررسی اشکال کارآفرینی توسط حکومت در مناطق محروم بریتانیا و تأثیرات

ساختار شهری و ظرفیت نهادی است در ارتباط است (Bermi, 2010: 14؛ آلبوغبیش و شویچی، ۱۳۹۳: ۴۴).

علاوه بر این، بافت‌های تاریخی به دلیل قدمت و در اکثر موارد فرسودگی و فقدان تاسیسات و خدمات اولیه و ضروری برای زندگی شهری امروز، در پاسخ گویی به نیاز های شهروندان خود دچار نارسایی‌های اساسی هستند. همین امر خود باعث تخلیه این بافت‌ها توسط ساکنان بومی و قدیمی و حرکت سکونت‌ی آنان به سمت فضاهای جدید یا پیرامونی شهر گشته و به تبع آن، مهاجرت قشرهای کم درآمد و روستایی به این بافت‌ها افزایش یافته به طوری که عدم تمکن مالی این ساکنان جدید در کنار عدم وابستگی و تعلق خاطر آن‌ها به محل سکونت تازه خود و برخورد صرف سرپناه بودن از جانب آن‌ها، مشکلات بافت‌های قدیمی و محله‌های مسکونی بخش مرکزی را دو چندان نمود و روند تخریب و فرسودگی با سرعت بیشتری ادامه یافت. از سویی، به دلیل استقرار بیشتر بافت‌های قدیمی در بخش مرکزی شهرها و مجاورت بازار، نمی‌توان از این پدیده شهری صرف‌نظر کرد و برخورداری از امتیازات و مزایای آن را خارج از محدوده برنامه ریزی قرار داد و از آن به عنوان مولفه اساسی در بازآفرینی این بافت‌ها بهره‌نماید (رنجبر، ۱۳۹۳: ۲۳). شهر اهواز نیز به عنوان مرکز استان خوزستان، یکی از شهرهای مهم این استان بوده و در دهه‌های اخیر شاهد موج‌های عظیم مهاجرت از روستاها و شهرستان‌های دیگر استان بوده است. بروز جنگ تحمیلی نیز مهاجرین بسیاری را از مناطق شهری و روستائی مناطق جنگ زده، روانه شهر اهواز کرد. در شهر اهواز هسته قدیمی شهر از لحاظ کاربری به دو هسته کاملاً متفاوت تقسیم شده است و بخش از هسته مرکزی به نام محله اهواز قدیم (عامری) که نخستین و قدیمی‌ترین کالبد شهر اهواز است؛ کاربری مسکونی دارد، بخش جدیدی که بازار بزرگ اهواز را در خود جای داده کاملاً تجاری و فعال است که می‌توان گفت نبض اقتصادی شهر در آنجا می‌تپد و به همین دلیل از میان دو بخش فوق اهواز قدیم بر خلاف بخش جدیدتر نتوانسته خود را با شرایط و نیازهای زندگی جدید هماهنگ سازد و تحرک زندگی شهری در این محدوده آهنگ کندی به خود گرفته است. ساکنان اولیه به مناطق مناسب‌تر نقل مکان کرده و جایی خود را به افراد فقیر و مهاجر داده‌اند. در واقع بافت فرسوده مرکزی شهر اهواز به عنوان نخستین هسته شکل گرفته شهر اهواز، با مشکلاتی چون افول کیفیت کالبدی، مشکلات دسترسی و ترافیکی، تراکم و تمرکز بیش از حد جمعیت به علت ماهیت تجاری آن

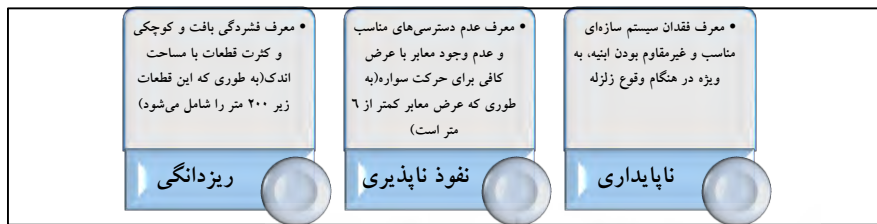
1. Montgomery
2. Blakeley
3. evans
4. Güzey
5. Biddulph

سازوکار به کارگیری بازآفرینی شهری در مواجهه با بافت‌های فرسوده شهری مطالعه موردی: محله جولان شهر همدان پرداخته است. وی در این پژوهش سعی کرده است که با استفاده از ابعاد اجتماعی، اقتصادی، کالبدی و زیست محیطی و همچنین متغیرهای مربوط به کیفیت زندگی چگونگی بازآفرینی پایدار محله جولان همدان را در قالب برنامه ریزی جامع و یکپارچه ارائه نماید. لطفی و زرگری مرندي (۱۳۹۱) طی پژوهشی بازآفرینی شهری و بازتعریف معیارهای فرسودگی: آغازی بر مرمت شهری پایدار را بررسی کردند. بر اساس یافته‌های آن‌ها تفاوت در روایت‌های مرمت شهری، حاصل تفاوت در نگاه به فرسودگی و تعریف آن تحت یک انگاره فکری و در عین حال راه حل پیشنهادی برای رفع فرسودگی است. پس برداشتی که از مفهوم فرسودگی می‌شود، در رسیدن به راه حلی متناسب نقش بسزایی خواهد داشت؛ شاید بتوان با نگاهی دقیق به مفهوم فرسودگی و ایجاد چارچوب فکری روشن برای تعریف آن به عنوان بن مایه کُنش مرمت شهری، موجب ایجاد راهبردی مشخص برای نگاه به بافت‌های موجود شهری و چگونگی مداخله در آنها شد. نگاهی که مرمت شهری را به مثابه اقدامی در مقابله با فرسودگی و فرسوده شدن و فرآیندی برای رسیدن به مظاهر پایداری در شهر و محله‌های شهری معرفی می‌نماید. صفایی پور و زارعی (۱۳۹۶)، طی پژوهشی به برنامه‌ریزی محله محور و بازآفرینی پایدار بافت‌های فرسوده شهری با تأکید بر سرمایه اجتماعی. نمونه موردی: محله جولان شهر همدان پرداخته‌اند. نتایج تحقیق آن‌ها حاکی از آن است که اگر رویکرد به بازآفرینی؛ اجتماع مدار، یکپارچه، جامع و استراتژیک باشد، آنگاه به خودی خود رویکرد بازآفرینی پایدار حاصل خواهد شد. مراد از فرسودگی، ناکارآمدی و کاهش کارایی یک بافت نسبت به کارآمدی سایر بافت‌های شهری است. فرسودگی بافت و عناصر درونی آن یا به سبب قدمت یا به سبب فقدان برنامه توسعه و نظارت فنی بر شکل‌گیری آن بافت به وجود می‌آید (صفایی پور و مدانلو جویباری، ۱۳۹۵: ۷). فرسودگی نواحی شهری می‌تواند ترکیبی از فرسودگی کالبدی، فرسودگی عملکردی (به لحاظ اجتماعی، اقتصادی و فرسودگی محیطی (محیط زیست ناسالم) باشد. این فرسودگی می‌تواند خود را در قالب مشکلاتی چون بد مسکنی و فقر زیست‌محیطی، گروه‌های ناهنجار اجتماعی، توزیع ناعادلانه منابع، تفاوت‌های طبقاتی و رکود اقتصادی بروز دهد (لطفی و زرگر مرندي، ۱۳۹۱: ۱۷). بنابراین محدوده‌هایی که با این تفسیر فرسوده تلقی می‌شوند، معمولاً طی یک دوره زمانی و

آن را در دستور کار قرار داده و طراحی شهری را به عنوان نیاز و ویژگی شاخص جریان بازآفرینی قلمداد می‌کرده است. در تحقیقی دیکسون^۱ و همکاران (۲۰۱۱) در مورد باز آفرینی شهری در منچستر و ازاکا عوامل حیاتی موفقیت در نوسازی مشارکت قوی، مقیاس بزرگ، در اولویت قراردادن زیرساخت‌ها، رونق بازار، دیدگاه طولانی مدت و رکود به عنوان فرصت معرفی شده است. آلپویی^۲ و مانول^۳ (۲۰۱۳) به بررسی بهبود کیفیت زندگی و سرمایه‌گذاری برای آینده، سازگار ساختن ساختمان‌ها و خانه‌ها با نیازها مردم، ارتقاء تصویر ذهنی مردم از محله و بهبود شبکه ارتباطات اجتماعی و درک امنیت به عنوان اهداف اساسی در بازآفرینی شهری یکپارچه پرداخته است. کریستل^۴ و دامیداوچیکلت^۵ (۲۰۱۶)، در پایان نامه کارشناسی ارشد خود بحث بازآفرینی بافت‌های شهری در ریودوژانیرو در طی بازی‌های المپیک ۲۰۱۶ را بررسی کردند. در این پایان‌نامه به طور کلی مفاهیم و نظریات بازآفرینی شهری بررسی و معرفی شده است. آیینی و اردستانی (۱۳۸۸) در پژوهش «بازآفرینی و مشارکت مردم...» ضمن اشاره به اینکه در بافت‌های فرسوده شهری «فقر کالبدی» و فقر خدماتی متراکم شده و به دلیل «فقر اقتصادی» امکان تغییر خودبخودی و ارتقاء محیط زندگی مناسب تقریباً از بین رفته است. برای این منظور، برای توانمندسازی آحاد مرتبط با بهسازی و نوسازی بافت‌های فرسوده شهری اقدام و برنامه ریزی در سه محور را لازم می‌دانند که عبارت است از: ایجاد انگیزه مؤثر بین مالکان، سازندگان و سرمایه گذاران غیر دولتی؛ ایجاد فضای اعتماد آفرین برای مشارکت مالکان، سازندگان و سرمایه گذاران غیر دولتی با همدیگر؛ ایجاد بستر قانونی مناسب برای التزام مردم به نوسازی و رفع موانع قانونی موجود. رفیعیان و دیگران (۱۳۸۹) در طی پژوهش «بازآفرینی شهری و رویکرد ایجاد و توسعه محلات سنتی شهری (TND) اشاره می‌کنند که TND رویکردی است که از نهضت نوشهرسازی نشأت گرفته است و می‌کوشد به نیازهای محله و ساکنین آن پاسخ دهد. این رویکرد تلاش می‌کند با تقویت و بهبود فضای کالبدی محله، تعاملات اجتماعی را افزایش داده و از این مسیر به بهبود حس تعلق به مکان، خودتکایی اقتصادی و ارتقاء اجتماعی نایل شود. صباغی (۱۳۹۲) طی پژوهشی به تدوین

1. Dixon
2. Alpöpi
3. Manole
4. Christelle
5. Damidavičičiūtė

می‌یابد (Syrret & North, 2008:18). بافت فرسوده شهری به عرصه‌هایی از محدوده قانونی شهرها اطلاق می‌شود که به دلیل فرسودگی کالبدی، برخوردار نبودن از خدمات شهری، آسیب‌پذیر شده‌اند و ارزش مکانی، محیطی و اقتصادی نازلی دارند. این بافت‌ها به دلیل فقر ساکنان و مالکان آن‌ها، امکان نوسازی خود به خودی ندارند. بافت‌های آسیب‌پذیر بر اساس بلوک آسیب‌پذیر تعریف شده که حداقل یکی از شرایط مطابق شکل (۱) را داشته باشد.

شکل ۱. شرایط و مشخصات بافت فرسوده شهری (صباغ، ۱۳۹۲: ۴۷)

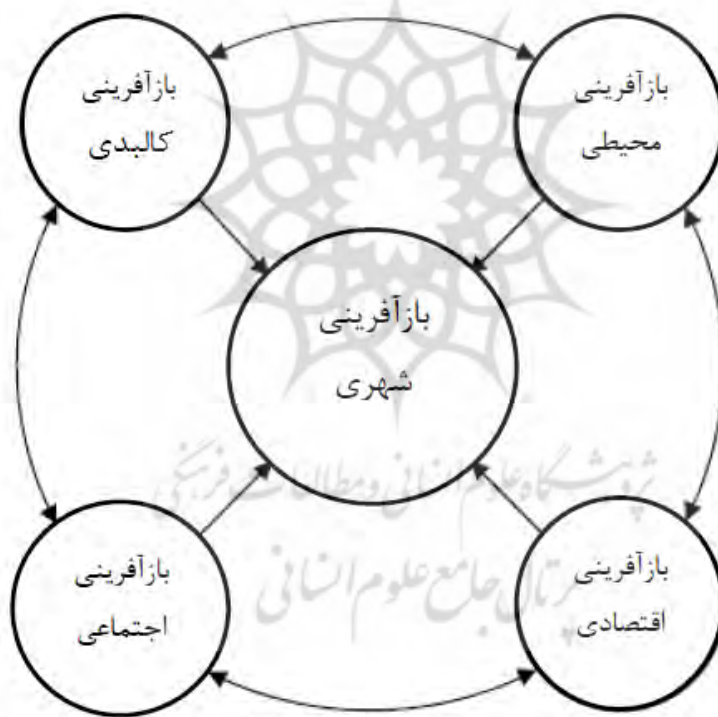
تلاش در جهت ایجاد تعادل و هماهنگی میان بنیان‌های زندگی اجتماعی در این بافت‌ها آن هم با استفاده از پوشش اجتماعی مردم و مشارکت آنهاست (اسمعیل‌پور و همکاران، ۱۳۹۱: ۲). در واقع بازآفرینی شهری عبارت است از: دید جامع و یکپارچه و مجموعه اقدام‌هایی که به حل مسائل شهری منجر می‌شود، به طوری که بهبود دائمی در شرایط اقتصادی، کالبدی، اجتماعی و زیست محیطی ناحیه‌ای را که دستخوش تغییر شده، فراهم کند (Roberts & Sykes, 2000: 17). همچنین، به عنوان برنامه‌ای جامع است که زمینه بهبود پایدار در شرایط اقتصادی، کالبدی، اجتماعی و زیست محیطی در شهر را فراهم می‌آورد (شفیعی دستجردی و مرادیان بروجنی، ۱۳۹۴: ۱۳۷). نظریه‌های بهسازی و بازآفرینی بافت‌های کهن و قدیمی شهرها را در تفکرات اندیشمندان نظیر جان راسکین، فردریش انگلس، کامیلوزیته، لوکوربوزیه، ابنزرهاورد، لوئیز مامفورد، کوئین لینچ و برخی دیگر می‌توان دید. حدود چهار دهه طول کشید تا کشورهای توسعه یافته به مداخله در مراکز ارزشمند قدیمی و تاریخی با هدف تجدید حیات (بازآفرینی) و روان بخشی بپردازند که این چهار دهه از منشور آتن (۱۹۳۳) تا منشور آمستردام (۱۹۷۵) را شامل می‌شود. سه دهه آخر قرن بیستم، با جریانی در «مرمت و حفاظت شهری»^۱ همراه است که آن را در وهله اول می‌توان «تجدید

در یک چرخه رکود که می‌تواند ناشی از انباشت آلودگی‌های زیست‌محیطی، میراث برنامه‌ریزی‌های گذشته، تغییرات اقتصادی و ساختاری و یا دگرگونی در موقعیت اجتماعی و فرهنگی باشد، به شکل کنونی درآمده‌اند. این شرایط با کوچ ساکنان اصیل اولیه و مهاجرت طبق‌های که به دلیل فقر اقتصادی از دستیابی به بسیاری از نقاط قوت حیات شهری محروم است و اغلب به عنوان نیروی کار ارزان، ایفاگر نقش اقتصادی محدودی در شهر است، ادامه

واژه بازآفرینی به معنای احیاء کردن، جان دوباره بخشیدن، احیاء شدن و از نورشد کردن گرفته شده است (Christelle & Damidavičiūtė, 2016: 17). در مطالعه‌های شهری به معنای احیاء، تجدید حیات، معاصرسازی و بازآفرینی به کار می‌رود. این رویکرد مفهوم جامعی است که به معنای بهبود وضعیت نواحی محروم در جنبه‌های اقتصادی، کالبدی، اجتماعی و فرهنگی است (Alpopi & Manole, 2013: 179). بنابراین بازآفرینی فرایندی است که به خلق فضای شهری جدید با حفظ ویژگی‌های اصلی فضایی (کالبدی و فعالیتی) منجر می‌شود. در این اقدام، فضای شهری جدیدی به وجود می‌آید که ضمن حفظ شباهت اساسی با فضای شهری قدیم، تفاوت‌های ماهوی و معنایی را با فضای قدیم نیز به نمایش می‌گذارد (حبیبی و مقصودی، ۱۳۸۸: ۱۸). بازآفرینی شهری به عنوان چشم اندازی یکپارچه، جامع و عملی که منجر به رفع مشکلات شهری و جستجوی بهبودی شرایط اقتصادی، فیزیکی، و اجتماعی و محیطی منطقه که موضوع تغییرات است، تعریف شده است (Cheshire, 1989: 6:10 ODPM, 2003). بازآفرینی شهری به مفهوم احیاء، تجدید حیات و نوزایی شهری و به عبارتی دوباره زنده شدن شهر است. موضوعی با ابعاد کالبدی و غیرکالبدی که ابعاد اجتماعی و فرهنگی را نیز شامل می‌شود. از این رو یک وجه در بازآفرینی شهری و توسعه درون‌زای بافت‌های فرسوده،

را ندارند. همچنین، به نحوی که احیای کالبدی و عملکردی توامان به وقوع بپیوندد، باعث افزایش کیفیت‌های محیطی شود (سجادزاده و زلفی گل، ۱۳۹۴: ۱۵۱). در واقع رویکرد بازآفرینی به بهبود وضعیت اقتصادی، اجتماعی و محیطی شهر توجه دارد و طیف وسیعی از فعالیت‌ها را بیان می‌دارد که قابلیت زیست جدیدی به مناطق مضمحل، ساختمان‌های پاکسازی شده، زیر ساخت‌ها و ساختمان‌های تحت بازسازی که به پایان عمر مفیدشان رسیده‌اند، می‌دهد. زیرا نگرش کلیدی در بازآفرینی به معنای عام آن، این است که وضعیت کلی شهر و مردمش را بهبود بخشد. بازآفرینی شهری به دنبال یافتن نشانه‌های مشکلات شهری از طریق بهبود مناطق فرسوده است. در شکل (۲) ابعاد چهارگانه بازآفرینی شهری آمده است.

نسل شهرها^۱ نام نهاد. باید گفت که «تجدید نسل شهرها» قبل از آن که از آنکه تبدیل به شعاری در دست شهروندان نسل نو بشود، ریشه در عوض شدن خود نسل شهروندان، و به تبع آن شهروندان دارد (لطفی، ۱۳۹۰: ۷۶). در ادبیات اخیر دنیا بازآفرینی شهری فرایندی است که به خلق فضای شهری جدید با حفظ ویژگی‌های اصلی فضایی (کالبدی و فعالیتی) منجر می‌شود. در این اقدام فضای شهری جدیدی به وجود می‌آید که ضمن شباهت‌های اساسی با فضای شهری قدیم، تفاوت‌های ماهوی و معنایی را با فضای قدیم به نمایش می‌گذارد. در حالت کلی بازآفرینی سعی دارد با بررسی موقعیت، شرایط محیطی، اجتماعی- فرهنگی و اقتصادی به تجدید حیات مکان‌هایی بپردازد که به مرور زمان فرسوده شده و کارایی لازم

شکل ۲. ابعاد چهارگانه بازآفرینی شهری (جمشیدی، ۱۳۹۳: ۴: ۶: ODPM, 2003)

شامل سلامتی، مراقبت از کودکان، ایمنی، آموزش، پایداری محیطی، هنر و فرهنگ و دیگر کیفیت مسائل زندگی است. به عبارت دیگر، ادغام جنبه‌های اقتصادی، اجتماعی و محیطی در رویکردی جامع مد نظر است. درک عمیق این امر - نیازمند تغییرات سازمانی جدی‌تر و منجر به نقش روبه رشد مشارکت چند بخشی می‌شود.

در راستای مداخله و بهبود وضعیت بافت‌های فرسوده و ناکارآمد شهری مدیریت‌های شهری رویکردهای مختلفی را جهت بهینه سازی بافت بکار برده اند. سیر روند مداخله نشان می‌دهد که این رویکردها از سیاست تخریب در دوران جنگ جهانی دوم تا سیاست نوزایی و توانمندسازی در قالب طرح-های بهسازی و نوسازی ادامه داشته است که متناسب با سیر تاریخی خود به رویکردهای مشارکتی ختم شده است. از مهم‌ترین دیدگاه‌هایی که در رابطه با بافت‌های قدیمی طی یکی دو قرن اخیر توجه دانشمندان را به خود جلب نموده است عبارتند از: فرهنگ‌گرایی، آرمان‌گرایی، فن‌گرایی، انسان‌گرایی، سازمان‌گرایی، کارکردگرایی، مدرنیسم، پست مدرنیسم، کل‌گرایان نظریه توسعه پایدار شهری است. در جدول شماره ۱ دیدگاه‌های مؤثر در بازآفرینی شهری نشان داده شده است.

کاج و فریزر توضیح داده‌اند که بازآفرینی با رشد دوباره فعالیت‌های اقتصادی جایی که این فعالیت‌ها کاهش یافته‌اند، احیا کارکرد اقتصادی جایی که این کارکردها کارایی خود را از دست داده‌اند، یا جدایی‌گزینی اجتماعی جایی که این جدایی-گزینی‌ها اتفاق افتاده‌اند و احیا کیفیت محیطی یا توازن اکولوژیکی جایی که این توازن از بین رفته همراه است. فرایندی چند بعدی و چند وجهی که، هدف آن بهبود کیفیت بافت شهری و محیط طبیعی، همچنین باز ساخت اقتصاد محلی است. مسائلی مانند جدایی‌گزینی اجتماعی به عنوان قانونی برای دستورات بازآفرینی دیده شده است. بازآفرینی بر کاهش جدایی‌گزینی اجتماعی و ادغام دوباره وضع نامناسب اقتصاد منطقه شهری متمرکز است. هدف بازآفرینی ساختن مثلث پایداری، با التزام به مسائل اقتصادی، اجتماعی و محیطی و توسعه آن است؛ در حالی که نوسازی برای شرح فعالیت در سطح محلاتی که نشانه محلات و مالکیت املاک، به عنوان پاسخی به محرومیت، نشانه‌های منطقه مرکزی شهر، مناطقی که با فرسودگی و رکود و همچنین مناطق روستای به کار می‌رود (ODPM, 2003:6). از دهه ۱۹۹۰، آشکار شد که تمرکز سنتی (فیزیکی) مالی، سرمایه، توسعه مسکونی و تجاری کافی نیست. همچنین، که مداخله باید بخشی از چارچوب راهبردی

جدول ۱. دیدگاه‌های مؤثر در بازآفرینی شهری

دیدگاه	نکات مورد تأکید در هر مکتب
مکتب فرهنگ‌گرایی	<ul style="list-style-type: none"> -توجه به میراث فرهنگی و جلوگیری از نابودی تاریخ گذشته -توجه به فرهنگ ملی و سنت‌های قدیمی در توسعه شهری و بهسازی و مرمت -تکمیل بناها به سبک گذشته و کاربری موزه ای و مرمت بافت و بناهای شهری
مکتب انسان‌گرایی	<ul style="list-style-type: none"> -توجه به طبیعت و فرهنگ -توجه به حرکت انسان در فضاهای شهری -الهام از شالوده‌های پنهان و بارز کردن آن‌ها در بهسازی و نوسازی شهری -بهبود محیط شهری و شرایط زیستی ساکنان با مشارکت شهروندان -مطرح نمودن طرح‌های مرمتی با طرح‌های آمایش و شناخت محیط جغرافیایی -انجام بهسازی و نوسازی براساس بافت ارگانیک و سلسله مراتب عملکردی شهر قدیم و انطباق مکان و زمان در بنا یا مجموعه‌های شهری با حضور مطالعه‌های برنامه‌ریزی شهری
دیدگاه بینابینی یا واقع‌گرا	<ul style="list-style-type: none"> - معتقد است که کلبیتی که از آن به عنوان بافت قدیمی یاد می‌شود مجموع‌های همگن و هم ارزش نیست، بلکه طیف وسیعی از ارزشمندترین عرصه‌ها و مجموعه‌های تاریخی تا بخش بسیار فرسوده بافت شهری، که در برخی موارد حتی فاقد ارزش نگهداری را در بر می‌گیرد.

خود از بازسازی، باززنده‌سازی، نوسازی و توسعه مجدد به بازآفرینی و نوزایی شهری تکامل یافته و در این مسیر، گذاری را از حوزه توجه صرف به کالبد به عرصه تأکید بر ملاحظات اجتماعی، اقتصادی، فرهنگی و هنری تجربه کرده‌اند (پوراحمد و همکاران، ۱۳۸۹: ۷۳). بنابراین طی روندی تکاملی، «حفاظت و بازآفرینی شهری»، در سال‌های آغازین قرن بیست و یکم، به صورت فعالیتی همه جانبه، و تعاملی در آمده است. این دوره اصولاً با مفهوم همزیستی، همنشینی و گفتگوی مسالمت‌آمیز سبک‌ها و فرهنگ‌ها آغاز می‌شود (رنجبر، ۱۳۹۳: ۲۲). در جدول (۲) خلاصه سیر تحول رویکردهای مرمت و حفاظت شهری آمده است.

به طور کلی مروری بر تاریخچه «مرمت و حفاظت شهری» از آغاز تا کنون، در نظر اول نشان دهنده یک گذار تاریخی است. طی این گذار، شهر در صورت کلی خود، دچار دگرگونی‌های متنوعی شده، و به ویژه در دهه‌های اخیر، شهر مدرنیستی و کارکردگرایی دوران پس صنعت، جای خود را به فرا شهر عصر اطلاعات که جایی میان مرزهای واقع و مجاز قرار می‌گیرد، داده است (لطفی و زرگرمرندی، ۱۳۹۱: ۱۴). بررسی سیر تحول سیاست‌های بهسازی و نوسازی شهری به ویژه از قرن نوزدهم تا به امروز، نشانگر این است که در هر دوره‌ای بر اساس شرایط زمانه، رویکرد و نوع نگاه خاصی در امر مداخله در بافت‌های قدیمی و تاریخی غلبه داشته است. رویکردهای مرمت و بهسازی شهری در سیر تحول و تکامل

جدول ۲. خلاصه سیر تحول رویکردهای مرمت و حفاظت شهری

مرحله	زمان	رویکرد	اقدامات اجرایی	نوع اقدامات
اول	دهه ۱۹۵۰	بازسازی شهری	بازسازی ویرانه‌های ناشی از جنگ جهانی دوم	پرداختن به عملکرد سکونت، و تأمین نور و هوا و بهداشت به معنای عام آن، عملکردگرایی در قالب قوانین منطقه بندی، اولویت به حرکت ماشین، اجرای پروژه های ضربتی مسکن انبوه
دوم	دهه ۱۹۶۰	باززنده سازی (تجدید حیات شهری)	توجه به فعالیت تجدید حیات «توانمندسازی»؛ تثبیت «نوسازی اجتماعی»	تشکیل «اتحادیه های رشد» و درگیر ساختن سرمایه گذاران، شهرداران، و عوامل اجرایی علاوه بر جنبه های کالبدی، جنبه های اقتصادی نیز مورد تأکید قرار گرفت
سوم	دهه ۱۹۷۰	نوسازی شهری	ساماندهی بافت های رو به زوال	توسعه قوانین، نهادها و مؤسسات مسئول، به ویژه تمرکز زدایی و واگذاری قدرت بیشتر به دولتهای محلی
چهارم	دهه ۱۹۸۰	توسعه مجدد یا بازآفرینی اقتصاد مدار	تأکید بیشتر بر نقش مشارکت نگرش اقتصادی به بافت ها و محلات فرسوده در دهه ۱۹۸۰ پروژه‌های بازآفرینی اساساً بر نوسازی اقتصادی و فیزیکی متمرکز هستند	نگاه بازسازی و مداخلات کالبدی با توجه به مکانیزم های اجرایی و مالی نوسازی، چارچوب های حقوقی - قانونی و نگاه درآمدزایی به امر مرمت شهری، مشارکت و دخالت همه گروه های ذی‌نفع و ذی‌نفع، گذار به دموکراسی و شهرسازی مردم سالارانه، و ارتقاء سطح خدمات و بهبود وضعیت زیر ساختها با حمایت دولت
پنجم	دهه ۱۹۹۰	بازآفرینی شهری	تلاش برای پیوند فعالیت‌های اقتصادی و بهبودی زیست محیطی با حیات فرهنگی و اجتماعی تغییر و تحولات اقتصادی	باز ساخت اقتصاد محلی، افزایش فرصت‌های شغلی، بهبود توزیع ثروت، پرورش استعدادها، افزایش مالیات و مستغلات محلی، جذب سرمایه‌گذاری‌های داخلی، اشتغال‌زایی مستقیم و غیر مستقیم تنوع مشاغل و نیروی کار (سطح مهارت‌ها)، تحرک در توسعه مناطق کسب و کار، مراکز خرده فروشی و تفریحی جدید، تقاضای بسیار برای استفاده از خدمات تفریحی، گردشگری و فرهنگی

<p>بهبود کیفیت زندگی و روابط اجتماعی، کاهش جرم و جنایت، غلبه بر بدنام سازی و محرومیت اجتماعی، تغییر نگرش و ادراک ساکنین از محل سکونت خویش، تلاش در جهت ایجاد تعادل و هماهنگی میان بنیانهای زندگی اجتماعی در این بافتها با استفاده از پویش، اجتماعی مردم و مشارکت آنها، افزایش فعالیت های داوطلبانه، دستیابی به سطح آموزش بالا، حفظ تحصیل کرده ها در محل، کاهش جدایی گزینی اجتماعی</p>	<p>تغییر و تحولات اجتماعی</p>			
<p>سازمان دهی مجدد ساز و کارهای تصمیم سازی از طریق تفاهم دموکراتیک، افزایش میزان فضای همکاری و مشارکت، تأکید بر مشارکت های منطقه‌ای گوناگون، توجه به تعاملات میان سازمانها و نهاد ها، افزایش فعالیت سرمایه های اجتماعی و شبکه هایی که عملکرد جمعی دارند</p>	<p>حکمروایی</p>			
<p>حل مسائل مرتبط با فرسودگی کالبدی همراه با اراضی جدید و ضروریات متناسب، توسعه اراضی درونی شهرها که قبلاً موضوع توسعه هایی بوده اند (brownfield)</p>	<p>تغییر و تحولات کالبدی</p>			
<p>ارتقاء کیفیت محیط زیست، ارتقاء توسعه متوازن و مدیریت اقتصاد جامعه و محیط زیست، بهبود کیفیت بافت شهری و محیط طبیعی</p>	<p>پذیرفتن لزوم اجرای کار مطابق با اهداف زیست محیطی و کالبدی توسعه پایدار</p>			
<p>احیا ابعاد فرهنگی - هنری با رهیافت به احیای اقتصادی و سرزندگی، اجتماعی و ایجاد محیط های سرزنده سعی در حل اختلاف و کشمکش میان توسعه های درونی و بیرونی و در همین حال، پذیرش الگوهای جدید فعالیتی در شهر درونی، شهر دوران «نوزایی» از یک سو به اصول مردم سالاری و زندگی انسانی توجه می کند، و از سوی دیگر، در مقیاسی جهانی مورد توجه بازارها، و شهروندان جهانی قرار داشته است. توسعه شهرها در چهارچوب «شهرموجود»</p>	<p>تغییر الگوهای اجتماعی اهمیت توسعه پایدار تأثیر عصر اطلاعات</p>	<p>رساناس یا نوزایی شهری</p>	<p>۲۰۰۰ تاکنون</p>	<p>مرحله ششم</p>

مأخذ: رنجبر، ۱۳۹۳: ۵۴

داده‌ها و روش کار

نظری و عدم شناخت کافی از تعداد و ویژگی‌های جامعه آماری و همچنین با در نظر گرفتن ماهیت و هدف پژوهش، با استفاده از ترکیبی از روش‌های نمونه‌گیری غیراحتمالی از قبیل روش‌های هدفمند یا قضاوتی (معیار-محور)، زنجیره‌ای (گلوله برفی) و سهمیه‌ای و داوطلبانه (اعضای در دسترس) به انتخاب تعداد اعضای مورد نیاز پانل متخصصان از میان واجدین شرایط بالقوه اقدام شد؛ به‌گونه‌ای که حداکثر تعداد اعضای ممکن برای رسیدن به اجماع در نظرات آن‌ها در رابطه با موضوع، مورد انتخاب و استفاده قرار گرفت که در نهایت تعداد آن به ۴۰ نفر رسیده است. در جدول (۳) مشخصات نمونه پژوهش آمده است.

مطالعه حاضر از لحاظ هدف کاربردی و به لحاظ روش شناسی به صورت توصیفی- تحلیلی می‌باشد. برای گردآوری داده‌های توصیفی از اسناد کتابخانه‌ای مرجع در باب موضوع مطالعه و برای گردآوری داده‌های تحلیلی پژوهش به روش پیمایشی و از ابزار پرسشنامه استفاده شده است. جامعه آماری پژوهش حاضر را کارشناسان و متخصصانی (شامل اساتید دانشگاه، کارشناسان شهرداری‌ها) تشکیل می‌دادند که در ارتباط با موضوع پژوهش هم به لحاظ نظری و هم به لحاظ مصداقی در ارتباط با نمونه موردی (شهر اهواز) دانش و تخصص لازم را دارا بوده‌اند. با توجه به فقدان چارچوب

جدول ۳. مشخصات نمونه پژوهش

تعداد	تحصیلات	نوع ارتباط با موضوع بازآفرینی بافت فرسوده شهری
۱۹	دکتری با رتبه استاده، دانشیار، استادیار	عضو هیئت علمی دانشگاه در حوزه جغرافیا و برنامه‌ریزی شهری، برنامه ریزی شهری و منطقه‌ای، مدیریت شهری، اقتصادشهری
۱۶	دکتری، کارشناسی ارشد و کارشناسی	کارشناسان شهرداری (معاونت برنامه‌ریزی و توسعه، معاونت معماری و شهرسازی، معاونت توسعه منابع انسانی)، کارشناسان سازمان راه و شهرسازی (اداره معماری و طراحی شهری)، کارشناسان استانداری (اداره کل مرکز امور شهری و شوراهای محققین در حوزه بافت فرسوده شهری
۵	دکتری و کارشناسی ارشد	محققین در حوزه بافت فرسوده شهری

و سپس با استفاده از نظرات کارشناسان کیفیت آنها برای انجام پژوهش در شهر اهواز به تدوین نهایی این شاخص‌ها اقدام شد. در جدول (۴) شاخص‌های نهایی برای تحلیل موضوع پژوهش در راستای اهداف پژوهش آمده است.

برای تدوین شاخص‌های تحلیلی پژوهش در راستای موضوع پژوهش به دو روش اقدام شد. ابتدا با استفاده از مطالعه اسنادی و وضع موجود شهر اهواز به گردآوری و تدوین اولیه شاخص‌های مرتبط با حوزه بر مبنای مطالعات نظری اقدام شد

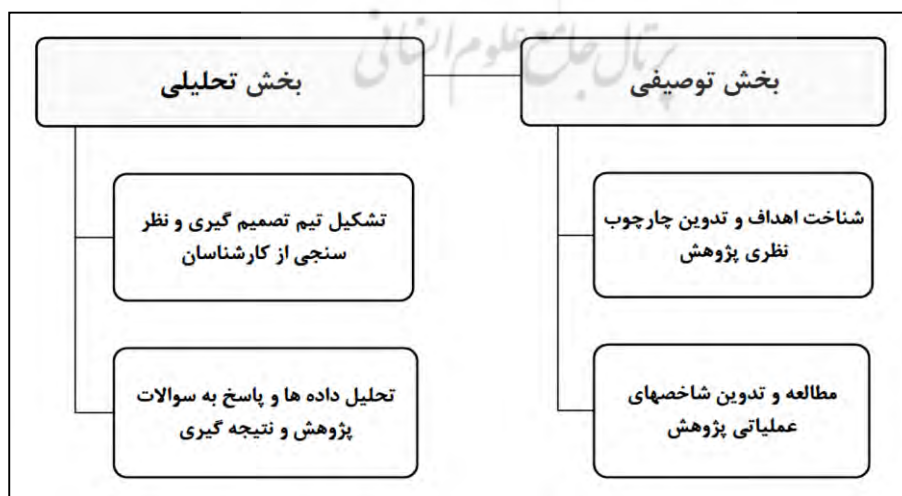
جدول ۴. شاخص‌های تحلیلی برنامه‌ریزی بازآفرینی بافت فرسوده مرکزی شهر اهواز

شاخص‌های مؤلفه بازآفرینی اجتماعی	شاخص‌های مؤلفه بازآفرینی اقتصادی
توجه به مردم و نقش مشارکت های محلی در بازآفرینی بافت فرسوده مرکزی اهواز	مشارکت بخش های دولتی، خصوصی و داوطلبانه را در سرمایه گذاری برای احیا و بازآفرینی بافت فرسوده مرکزی اهواز
تقویت نهادهای مدنی و مشارکت های مردمی در طراحی و اجرا در بازآفرینی بافت فرسوده مرکزی اهواز	تحقق تنوع نهادهای سرمایه گذار و پشتیبان مالی برای اجرای طرح های مربوط به بازآفرینی در بافت فرسوده مرکزی اهواز
تأثیر رویکردهای یکپارچه در حل مسائل اجتماعی در بازآفرینی بافت فرسوده مرکزی اهواز	استفاده از شیوه های خلاق اقتصادی مانند رویکرد های متکی بر دانش در برنامه ریزی و سیاست گذاری برای بازآفرینی بافت فرسوده مرکزی اهواز
توجه به تنوع فرهنگی و مردمی در فرایند بازآفرینی بافت فرسوده مرکزی اهواز	تحقق رویکردهای یکپارچه و مشارکتی برای حل چالش های اقتصادی و مالی را در فرایند بازآفرینی و اجرای آن در بافت فرسوده مرکزی اهواز
مشارکت و نظرسنجی از ساکنان در استفاده از رویکردهای بومی - محلی به عنوان نمود فرهنگ محلی در ساخت و طراحی مکانی در فرایند بازآفرینی بافت فرسوده مرکزی اهواز	به کارگیری طرح ها و شیوه ای مولد و کارآفرین در فرایند سیاست گذاری و برنامه ریزی برای بازآفرینی بافت فرسوده مرکزی اهواز
شاخص های مؤلفه بازآفرینی کالبدی	شاخص های مؤلفه بازآفرینی فرهنگی
استفاده از زمین های نیمه کاره در بازآفرینی بافت فرسوده مرکزی اهواز	تحقق فرهنگ محلی منطقه در فرایند بازآفرینی بافت فرسوده مرکزی اهواز
ترکیب پایدار کاربری ها و عملکرد هم پیوند آنها در فرایند بازآفرینی بافت فرسوده مرکزی اهواز	استفاده از فرهنگ بومی در فرایند بازآفرینی بافت فرسوده مرکزی اهواز برای نمایش سیمای واقعی فرهنگ محلی
استفاده بهینه از سرمایه های کالبدی و نشانه های شهری در فرایند بازآفرینی بافت فرسوده مرکزی اهواز	الگوپردازی از سایر آثار فرهنگی اصلی منطقه در فرایند بازآفرینی بافت فرسوده مرکزی اهواز
پرهیز و جلوگیری از پروژه های کلان مقیاس کالبدی و گسترده در فرایند بازآفرینی بافت فرسوده مرکزی اهواز	توجه به اصالت بخشی فرهنگی در فرایند بازآفرینی بافت فرسوده مرکزی اهواز
احیای بافت کالبدی در برابر بازسازی و باز طراحی در فرایند	-

شاخص های مؤلفه بازآفرینی زیست محیطی	مؤلفه‌های رویکرد راهبردی و پایداری
عدم تخریب کاربری های اطراف در فرایند بازآفرینی بافت فرسوده مرکزی اهواز	رویکرد مشارکتی در تحقق و برنامه ریزی برای بازآفرینی بافت فرسوده مرکزی اهواز (مشارکت اجتماع محلی و کمک‌های سازمان‌های بخش داوطلبی در فرایند بازآفرینی)
توجه ملاحظات زیست محیطی را در فرایند بازآفرینی بافت فرسوده مرکزی اهواز	امیدواری به توان رویکرد راهبردی به جای مداخلات و اقدامات غیرمنسجم در فرایند بازآفرینی بافت فرسوده مرکزی اهواز
تحقق توجه به محدودیت منابع و انرژی و برنامه ریزی صحیح در فرایند بازآفرینی بافت فرسوده مرکزی اهواز	تحقق رویکرد راهبردی در تدوین منظم برنامه‌ها، مشخص ساختن حدود توسعه و منابع و تکنیک‌ها و مهارت‌ها در فرایند بازآفرینی بافت فرسوده مرکزی اهواز
بازیافت و به کار گیری زمین های اطراف در فرایند بازآفرینی بافت فرسوده مرکزی اهواز	رویکرد راهبردی در نگاه سیاست گذاران امر برای بازآفرینی بافت فرسوده مرکزی اهواز
ترکیب هم پیوند مصنوع و مواهب طبیعی در فرایند بازآفرینی بافت فرسوده مرکزی اهواز	- رویکرد پایداری به عنوان رویکرد تحقق بخش بازآفرینی در بافت فرسوده مرکزی اهواز - ترویج فعالیت های اقتصادی و مشاغل جدید از طریق رویکرد پایداری در بازآفرینی بافت فرسوده مرکزی اهواز - بهبود کیفیت محیطی طریق رویکرد پایداری در بازآفرینی بافت فرسوده مرکزی اهواز

کروناخ محاسبه شده برای کل پرسشنامه، ۸۳ درصد بود که مطلوب و قابل قبول است. جهت تحلیل داده‌های پژوهش نیز از مدل تحلیل سلسله مراتبی دلفی فازی FDAHP و همچنین رگرسیون خطی در محیط نرم‌افزار SPSS استفاده شده است. در شکل (۳) مراحل انجام پژوهش نشان داده شده است.

ابزار گردآوری داده‌ها در بخش پیمایش نیز پرسشنامه محقق ساخته می‌باشد که براساس طیف پنج درجه‌ای لیکرت از گزینه خیلی کم با امتیاز ۱ تا گزینه خیلی زیاد با امتیاز ۵ تنظیم شد و در اختیار پاسخ‌دهندگان قرار گرفت. با توجه به نظر استادان و انجام اصلاحات و تأیید نهایی، پرسشنامه نهایی از روایی محتوایی برخوردار بود و از نظر پایایی نیز ضریب آلفای

شکل ۳. مراحل انجام پژوهش

در رأس مثلث در حالت ایده آل عدد ۱ خواهد بود که در شکل ۲ آمده است. در این مدل پس از دریافت نظرات کارشناسان در مرحله نخستین، در مرحله بعد به محاسبه اعداد فازی (\tilde{a}_{ij}) پرداخته می‌شود. با توجه به انتخاب اعداد فازی مثلثی در مدل پژوهش، این اعداد به صورت روابط چهارگانه زیر تعریف می‌شوند:

$$(۱): a_{ij} = (\alpha_{ij}, \beta_{ij}, \gamma_{ij})$$

$$(۲): \alpha_{ij} = \text{Min}(\beta_{ijk}), k = 1, \dots, n$$

$$(۳): \delta_{ij} = (\prod_{k=1}^n \beta_{ijk})^{1/3}$$

$$(۴): \gamma_{ij} = \text{Max}(\beta_{ijk}), k = 1, \dots, n$$

در روابط فوق β_{ij} نشان دهنده اهمیت نسبی پارامتر i بر پارامتر j از دیدگاه کارشناس k ام γ_{ij} حد بالای نظرات کارشناسان و α_{ij} حد پایین نظرات کارشناسان برای متغیرهای پژوهش است. در این روابط δ_{ij} نیز میانگین هندسی نظرات کارشناسان خواهد بود. بدیهی است که مؤلفه‌های فازی بگونه‌ای تعریف شده‌اند که: $\alpha_{ij} \leq \delta_{ij} \leq \gamma_{ij}$ باشد. در ضمن مقادیر مؤلفه‌ها یا اعداد فازی جهت ارزش‌گذاری کارشناسان به شاخص‌های پژوهش در جدول شماره (۵) آمده است.

جدول ۵. متغیرهای زبانی برای ارزیابی اهمیت شاخص‌ها

اهمیت شاخص‌ها	عدد فازی
بسیار کم اهمیت	(۰, ۰, ۰/۱)
کم اهمیت	(۰, ۰/۱, ۰/۳)
تا حدودی کم اهمیت	(۰/۱, ۰/۳, ۰/۵)
بی تفاوت	(۰/۳, ۰/۵, ۰/۷)
تا حدودی با اهمیت	(۰/۵, ۰/۷, ۰/۹)
با اهمیت	(۰/۷, ۰/۹, ۱)
بسیار با اهمیت	(۰/۹, ۱, ۱)

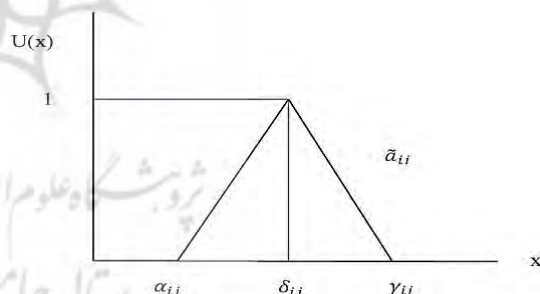
مأخذ: عطایی، ۱۳۸۹: ۵۴

در مرحله سوم روش تحلیل سلسله مراتبی دلفی فازی ماتریس معکوس فازی تشکیل می‌شود که از رابطه (۵) به دست می‌آید.

$$(۵): \tilde{A} = [\tilde{a}_{ij}] \quad \tilde{a}_{ij} \times \tilde{a}_{ji} \approx 1 \quad \forall i, j = 1, 2, \dots, n$$

در مرحله چهارم مدل پژوهش محاسبه وزن فازی نسبی

مدل بکار رفته در پژوهش حاضر مدل تحلیل سلسله مراتبی دلفی فازی FDAHP می‌باشد. این مدل ابتدا در سال ۱۹۸۸ توسط کوفمان^۱ و گوپتا^۲ ارائه شد. این روش در حقیقت تعمیم روش دلفی در علم مدیریت بود که در آن ابتدا پیش-بینی‌های خبرگان یا کارشناسان در قالب اعداد قطعی بیان می‌گردید. بعدها مشخص شد که استفاده از اعداد قطعی برای پیش‌بینی‌های بلندمدت نتایج آن‌ها را از واقعیت دور ساخته و از طرفی دیگر چون خبرگان و کارشناسان نیز از پیش‌بینی‌های ذهنی خود برای امر نظردهی استفاده می‌کنند، نتایج نشان داد که نوعی عدم قطعیت بر این فرایند حاکم بوده که این عدم قطعیت نیز از نوع عدم قطعیت امکانی است. وقتی پیش‌بینی‌ها نشان داد که روند حاکم بر شرایط موجود در روابط عدم قطعیت امکانی با شرایط مجموعه‌های فازی سازگاری بیشتری دارد، پیشنهاد شد که از مجموعه‌ها یا اعداد فازی برای انجام پیش-بینی‌های بلندمدت و تصمیم‌گیری در دنیای واقعی بهره گرفته شود که در آن از گونه‌های مختلفی از اعداد فازی مانند اعداد فازی مثلثی و ذوزنقه‌ای استفاده می‌گردد. در پژوهش حاضر به علت کاربرد زیاد و سهولت در محاسبات و تجزیه و تحلیل داده‌ها از اعداد فازی مثلثی استفاده شده است که فضای هندسی تابع عضویت این مجموعه‌ها برای روش دلفی فازی در شکل (۴) آمده است (ملکی و علیزاده، ۱۳۹۴: ۴۶).

شکل ۴. تابع عضویت مثلثی در روش دلفی فازی

مأخذ: صفایی پور، ۱۳۹۵: ۱۹

همان طور که در شکل ۴ مشاهده می‌شود اعداد فازی ارائه شده به صورت مثلثی بوده که a_{ij} حد پایین نظرات یا داده هاست δ_{ij} میانگین و حد وسط تابع مثلثی را تشکیل می‌دهد و در نهایت بزرگترین حد ممکن γ_{ij} می‌باشد که انتهای ضلع مثلث در تابع هندسی را تشکیل می‌دهد. حالت تلاقی این اعداد کمینه، میانگین و بیشینه

1. Kaufman
2. Gupta

آهسته و منسجم است و نوع توسعه این گستره ارگانیک و شکل‌گیری آن در عرصه‌ای محدود است این دوره متعلق به گستره زمانی وسیع یعنی دوره ابتدایی شکل‌گیری اولیه شهرتا تاریخ معاصر ۱۳۰۰ هجری شمسی است. قلب تپنده‌ی این بخش قسمتی از خیابان امام خمینی است که بازار شهر اهواز را در خود جای داده است. این محدوده مهم‌ترین بخش از ساختار کلی شهر اهواز را شکل داده است، مرکز تجاری- خدماتی شهر و محورهای اصلی -ارتباطی مانند خیابان آیت‌اله بهبهانی، امام خمینی، شریعتی و مسیر راه آهن در این محدوده قرار داشته و یا از آن عبور می‌کنند. مقیاس عملکردی این مرکز در سطح شهر و فراتر از آن است. محورهای خدماتی اصلی در این محدوده محورهای اصلی چون دکتر شریعتی و سلمان فارسی و آزادگان هستند که به دلیل تمرکز خدماتی و تنوع فعالیت‌ها در لبه‌ی آن- ها، علاوه بر نقش ارتباطی، نقش خدماتی قوی ایفا می‌کند. در این محدوده، عناصر شاخصی چون بیمارستان امام خمینی، مصلی نماز جمعه، پارک، مجتمع توریستی استقرار یافته است که مجموعه‌ی این کاربری‌ها در کنار هم پهنه‌ی فعالیتی وسیعی را ایجاد کرده است. بیشتر بناهای قرار گرفته در این محدوده (حدوده ۶۹ درصدها) کیفیتی تخریبی و مرمتی دارند. همچنین، بناهای دارای ارزش تاریخی نیز در این محدوده واقع شده‌اند. علاوه براین حدود ۷۰ درصد از قطعات محدوده مرکزی مساحتی کمتر از ۲۰۰ مترمربع (بافت ریزدانه) دارند (مهندسیین مشاور نقش پیراوش، ۱۳۹۱). در شکل شماره (۵) موقعیت بافت فرسوده مرکزی در شهر اهواز نشان داده شده است.

متغیرهای پژوهش صورت گرفته است. برای حصول به این امر از روابط (۶) و (۷) استفاده شده است.

$$(۶): \tilde{Z}_i = (\tilde{a}_{ij} \otimes \dots \otimes \tilde{a}_{ij})^{1/n}$$

$$\tilde{W}_i =$$

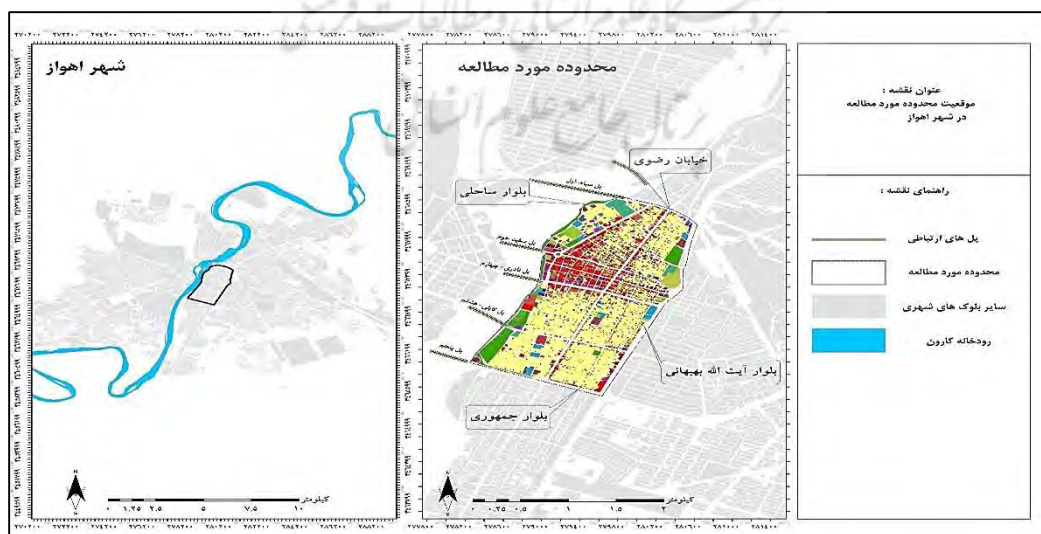
$$(۷): \tilde{Z}_i \otimes (\tilde{Z}_i \oplus \dots \oplus \tilde{Z}_n)$$

در روابط بالا $(\alpha_1 \times \alpha_2 \times \delta_1 \times \delta_2 \times \gamma_1 \times \gamma_2)$ نماد ضرب اعداد فازی و \otimes نماد ضرب اعداد فازی و \oplus نشان- هنده عمل جمع فازی است. در این روابط \tilde{W}_i یک بردار سطحی است که نشان دهنده وزن فازی پارامتر نام است (عطایی، ۱۳۸۹: ۱۹۷).

مرحله آخر در مدل تحلیل سلسله مراتبی دلفی فازی، غیر فازی سازی وزن شاخص‌های پژوهش خواهد بود که با استفاده از رابطه (۸) صورت گرفته است.

$$(۸): W_i = (\prod_{j=1}^n w_{ij})^{1/3}$$

محدوده مورد مطالعه‌ی پژوهش حاضر، محدوده بافت فرسوده مرکزی در شهر اهواز است. از نظر موقعیت، این محدوده از شمال به محور رضوی، از غرب به محور آزادگان و رودکارون، از جنوب به بلوار جمهوری و از شرق به خیابان بهبهانی محدود می‌شود. این محدوده دارای ۴۹۴۷۷ نفر جمعیت و ۴۱۰ هکتار مساحت است. به لحاظ تاریخی این بافت، هسته اولیه رشد و توسعه شهر اهواز امروز را در خود جای داده است. خاستگاه اولیه و محدوده مرکزی شهر که در بستر تاریخی خود تمایل به توسعه در پیرامون رودخانه است، زاینده روند شکل‌گیری مداوم،

شکل ۵. موقعیت بافت فرسوده مرکزی در شهر اهواز (صفایی‌پور و همکاران، ۱۳۹۳: ۷۶)

شرح و تفسیر نتایج و یافته‌ها

تشکیل دهنده آن‌ها با استفاده از نظرات کارشناسان و متخصصان مرتبط با موضوع پژوهش مورد وزن‌گذاری قرار گرفت. نتایج به دست آمده با استفاده از مدل تحلیل سلسله مراتبی دلفی فازی مورد تحلیل گرفت. در جدول (۷) نمونه از ماتریس مقایسه زوجی فازی برای مؤلفه‌های اصلی بازآفرینی بافت فرسوده مرکزی شهر اهواز آمده است.^۱

در این مرحله از پژوهش سعی شد به اولویت‌های برنامه‌ریزی بازآفرینی بافت فرسوده شهری در شهر اهواز پرداخته شود. در این فرایند مؤلفه‌های اصلی بازآفرینی بافت فرسوده شهر اهواز در قالب مؤلفه‌های بازآفرینی اقتصادی، اجتماعی، فرهنگی، کالبدی و زیست محیطی در قالب شاخص‌های

جدول ۷. نمونه ماتریس مقایسه زوجی دلفی فازی ابعاد پژوهش

	اقتصادی	اجتماعی	فرهنگی	کالبدی	زیست محیطی
اقتصادی	(۱،۱،۱)	(۱، ۵/۳۴، ۷)	(۱، ۵/۷۹، ۹)	(۱، ۵، ۷)	(۳، ۷/۳۶، ۹)
اجتماعی	(۱، ۳/۵۹، ۹)	(۱،۱،۱)	(۱، ۵/۳، ۹)	(۰/۳، ۰/۵، ۰/۷)	(۳، ۷، ۹)
فرهنگی	(۱، ۶/۴۳، ۷)	(۳، ۷، ۹)	(۱،۱،۱)	(۰/۵، ۰/۷، ۰/۹)	(۱، ۶/۰۹، ۹)
کالبدی	(۳، ۶/۰۳، ۹)	(۳، ۵/۷۱، ۹)	(۳، ۵/۴۲، ۷)	(۱،۱،۱)	(۳، ۴/۶۷، ۷)
زیست محیطی	(۳، ۵، ۷)	(۳، ۷/۰۱، ۹)	(۱، ۶/۲۱، ۹)	(۱، ۶/۰۳، ۹)	(۱،۱،۱)

مأخذ: محاسبات نگارندگان

فازی نسبی (\bar{Z}_i و \bar{Z}) با توجه به رابطه (۶) شد که نتایج این آزمون برای مؤلفه‌های ۵ گانه بازآفرینی در جدول (۸) آمده است.

بعد از اقدام به تشکیل ماتریس مقایسه زوجی برای مؤلفه‌ها و شاخصه‌های مفهومی پژوهش، اقدام به وزن‌گذاری برای مؤلفه‌ها و شاخص‌های مفهومی پژوهش و تحلیل پژوهش وزن

جدول ۸. محاسبه وزن فازی نسبی برای مؤلفه‌های بازآفرینی بافت فرسوده مرکزی شهر اهواز

	\bar{Z}_i	\bar{Z}	مؤلفه
۰/۴۰۰۴	۰/۴۵۶۷	۰/۵۶۶۰	اقتصادی
۰/۱۳۴۱	۰/۶۷۵۱	۰/۶۹۴۵	اجتماعی
۰/۷۸۰۵	۱/۳۲۰۱	۱/۷۸۳۴	فرهنگی
۰/۶۰۱۱	۰/۶۷۸۳	۰/۷۸۹۹	کالبدی
۰/۵۲۳۱	۰/۵۹۶۰	۰/۶۴۵۶	زیست محیطی

مأخذ: محاسبات نگارندگان

آمده است. همان‌طور که مشخص شد، شاخصه‌های مفهومی بازآفرینی اقتصادی به تبعیت از نتایج حاصل در بخش تحلیل وزن فازی نسبی برای مؤلفه‌ها، وزن‌های بیشتری در این مرحله داشته‌اند.

همان‌طور که مشخص است در وزن‌گذاری فازی نسبی برای ابعاد پژوهش، مؤلفه بازآفرینی اقتصادی بافت فرسوده مرکزی شهر اهواز حائز بیشترین وزن نسبی در این مرحله شده است و بازآفرینی فرهنگی نیز در رتبه دوم قرار دارد. در این مرحله مؤلفه بازآفرینی زیست محیطی از سوی کارشناسان با اولویت کمتری ارزیابی شده است. در ادامه‌ی مرحله یاد شده وزن فازی نسبی برای شاخص‌های پژوهش نیز ارزیابی شده است که نتایج این مرحله از تجزیه و تحلیل فازی در جدول (۹)

۱. با توجه به طولانی بودن ماتریس‌های مقایسه زوجی برای تمامی کارشناسان و همچنین مؤلفه‌ها و شاخص‌های پژوهش تنها نمونه از آنها در اینجا آمده است.

جدول ۹. محاسبه وزن فازی نسبی برای شاخص‌های پژوهش

\tilde{Z}_i	\tilde{Z}	شاخص های مؤلفه بازآفرینی اجتماعی	\tilde{Z}_i	\tilde{Z}	شاخص های مؤلفه بازآفرینی اقتصادی
(۰/۰۳۹۹)	(۰/۵۹۹۲)	توجه به مردم و نقش مشارکت های محلی در بازآفرینی بافت فرسوده مرکزی اهواز	(۰/۰۶۲۴)	(۰/۷۱۱۹)	مشارکت بخش های دولتی، خصوصی و داوطلبانه را در سرمایه گذاری برای احیا و بازآفرینی بافت فرسوده مرکزی اهواز
(۰/۰۳۸۹)	(۰/۴۹۹۵)	تقویت نهادهای مدنی و مشارکت های مردمی در طراحی و اجرا در بازآفرینی بافت فرسوده مرکزی اهواز	(۰/۰۶۲۷)	(۰/۷۱۲۳)	تحقق تنوع نهادهای سرمایه گذار و پشتیبان مالی برای اجرای طرح های مربوط به بازآفرینی در بافت فرسوده مرکزی اهواز
(۰/۰۳۴۲)	(۰/۵۰۰۱)	تأثیر رویکردهای یکپارچه در حل مسائل اجتماعی در بازآفرینی بافت فرسوده مرکزی اهواز	(۰/۰۵۶۱)	(۰/۷۱۲۶)	استفاده از شیوه های خلاق اقتصادی مانند رویکرد های متکی بر دانش در برنامه ریزی و سیاست گذاری برای بازآفرینی بافت فرسوده مرکزی اهواز
(۰/۰۳۱)	(۰/۵۸۹۹)	توجه به تنوع فرهنگی و مردمی در فرایند بازآفرینی بافت فرسوده مرکزی اهواز	(۰/۰۷۰۱)	(۰/۸۷۸۳)	تحقق رویکردهای یکپارچه و مشارکتی برای حل چالش های اقتصادی و مالی را در فرایند بازآفرینی و اجرای آن در بافت فرسوده مرکزی اهواز
(۰/۰۳۹۷)	(۰/۵۹۸۱)	مشارکت و نظرسنجی از ساکنان در استفاده از رویکردهای بومی - محلی به عنوان نمود فرهنگ محلی در ساخت و طراحی مکانی در فرایند بازآفرینی بافت فرسوده مرکزی اهواز	(۰/۰۷۱۳)	(۰/۸۸۱۷)	به کارگیری طرح ها و شیوه ای مولد و کارآفرین در فرایند سیاست گذاری و برنامه ریزی برای بازآفرینی بافت فرسوده مرکزی اهواز
\tilde{Z}_i	\tilde{Z}	شاخص های مؤلفه بازآفرینی کالبدی	\tilde{Z}_i	\tilde{Z}	شاخص های مؤلفه بازآفرینی فرهنگی
(۰/۰۳۰۲)	(۰/۴۰۵۳)	استفاده از زمین های نیمه کاره در بازآفرینی بافت فرسوده مرکزی اهواز	(۰/۰۴۶۶)	(۰/۶۸۷۶)	تحقق فرهنگ محلی منطقه در فرایند بازآفرینی بافت فرسوده مرکزی اهواز
(۰/۰۳۰۱)	(۰/۴۰۸۶)	ترکیب پایدار کاربری ها و عملکرد هم پیوند آنها در فرایند بازآفرینی بافت فرسوده مرکزی اهواز	(۰/۰۴۹۰)	(۰/۶۹۹۷)	استفاده از فرهنگ بومی در فرایند بازآفرینی بافت فرسوده مرکزی اهواز برای نمایش سیمای واقعی فرهنگ محلی
(۰/۰۳۰۴)	(۰/۳۹۹۳)	استفاده بهینه از سرمایه های کالبدی و نشانه‌های شهری در فرایند بازآفرینی بافت فرسوده مرکزی اهواز	(۰/۰۴۳۱)	(۰/۶۱۰۲)	الگوبرداری از سایر آثار فرهنگی اصلی منطقه در فرایند بازآفرینی بافت فرسوده مرکزی اهواز
(۰/۰۳۸۹)	(۰/۳۱۰۵)	پرهیز و جلوگیری از پروژه های کلان مقیاس کالبدی و گسترده در فرایند بازآفرینی بافت فرسوده مرکزی اهواز	(۰/۰۴۰۳)	(۰/۶۰۰۱)	توجه به اصالت بخشی فرهنگی در فرایند بازآفرینی بافت فرسوده مرکزی اهواز
(۰/۰۳۴۷)	(۰/۳۰۰۹)	احیای بافت کالبدی در برابر بازسازی و باز طراحی در فرایند بازآفرینی بافت فرسوده مرکزی اهواز	-	-	-
\tilde{Z}_i	\tilde{Z}	شاخص های مؤلفه بازآفرینی زیست محیطی	\tilde{Z}_i	\tilde{Z}	شاخص های مؤلفه بازآفرینی زیست محیطی
(۰/۰۲۰۴)	(۰/۲۲۰۸)	عدم تخریب کاربری های اطراف در فرایند بازآفرینی بافت فرسوده مرکزی اهواز	(۰/۰۲۰۳)	(۰/۲۳۹۸)	توجه ملاحظات زیست محیطی را در فرایند

بازآفرینی بافت فرسوده مرکزی اهواز	(۰/۳۰۴۸)	(۰/۰۱۹۶)
تحقق توجه به محدودیت منابع و انرژی و برنامه ریزی صحیح در فرایند بازآفرینی بافت فرسوده مرکزی اهواز	(۰/۲۰۱۹)	(۰/۰۲۰۶)
بازیافت و به کار گیری زمین های اطراف در فرایند بازآفرینی بافت فرسوده مرکزی اهواز	(۰/۲۵۵۱)	(۰/۰۲۱۱)
ترکیب هم پیوند مصنوع و مواهب طبیعی در فرایند بازآفرینی بافت فرسوده مرکزی اهواز		

مأخذ: یافته‌های تحلیلی پژوهش

وزن نهایی به شیوه میانگین هندسی فازی استفاده شده است که برای نمونه نحوه محاسبه در پایین ذکر شده است(جدول ۱۰).

بعد از محاسبه وزن فازی نسبی اقدام به تحلیل وزن دلفی فازی (\bar{W}_i) و در نهایت وزن غیرفازی نهایی (W_i) شده است. مطابق با ساختار ریاضیاتی مدل پژوهش برای محاسبه

$$\begin{aligned} & \text{بازآفرینی اقتصادی} \quad 1/3 = 0.0599 \quad (0.0724 \times 0.0641 \times 0.0464) \\ & \text{باز آفرینی اجتماعی} \quad 1/3 = 0.0316 \quad (0.0423 \times 0.0350 \times 0.0213) \\ & \text{بازآفرینی فرهنگی} \quad 1/3 = 0.0496 \quad (0.0612 \times 0.0561 \times 0.0357) \\ & \text{بازآفرینی کالبدی} \quad 1/3 = 0.0321 \quad (0.0402 \times 0.0322 \times 0.0256) \\ & \text{بازآفرینی زیست محیطی} \quad 1/3 = 0.0233 \quad (0.0329 \times 0.0211 \times 0.0183) \end{aligned}$$

جدول ۱۰. محاسبه وزن فازی و غیرفازی نهایی برای ابعاد پژوهش

مؤلفه	\bar{W}_i	W_i
بازآفرینی اقتصادی	۰/۰۷۲۴	۰/۰۶۴۱
بازآفرینی اجتماعی	۰/۰۴۲۳	۰/۰۳۵۰
بازآفرینی فرهنگی	۰/۰۶۱۲	۰/۰۵۶۱
بازآفرینی کالبدی	۰/۰۴۰۲	۰/۰۳۲۲
بازآفرینی زیست محیطی	۰/۰۳۲۹	۰/۰۲۱۱

مأخذ: محاسبات نگارندگان

نهادهای سرمایه‌گذار و پشتیبان مالی برای اجرای مداوم و بدون توقف طرح‌های بازآفرینی؛ استفاده از شیوه‌های خلاق اقتصادی مانند رویکردهای متکی بر دانش و بهره‌گیری از توان شرکت‌های دانش بنیان برای ارائه طرح‌های نوین اقتصادی و همچنین به کارگیری طرح‌ها و شیوه‌های مولد و کارآفرین می‌تواند مطابق با نتیجه به دست آمده مهم ترین اولویت‌های بازآفرینی در بعد اقتصادی آن در بافت فرسوده مرکزی شهر اهواز باشد. در ادامه پژوهش سعی شد نقش رویکردهای راهبردی و

تحلیل اولویت‌های برنامه‌ریزی برای بازآفرینی بافت فرسوده مرکزی شهر اهواز نشان می‌دهد که بازآفرینی اقتصادی دغدغه اصلی برای اقدام به بازآفرینی در این بافت است. در واقع مهم ترین مقوله در این فرایند سرمایه گذاری و اشتغال‌زایی در فرایند بازآفرینی و متعاقباً کارآفرینی در محدوده مورد مطالعه است که می‌تواند چشم انداز پایداری بازآفرینی را نیز رقم بزند. در این ارتباط، بنیان‌های بازآفرینی در بعد اقتصادی آن توجه به مشارکت بخش‌های دولتی، خصوصی و داوطلبانه را در سرمایه گذاری؛ تحقق تنوع

فرسوده مرکزی شهر اهواز به عنوان متغیر وابسته و رویکردهای راهبردی و پایدار به عنوان متغیرهای مستقل قرار گرفتند (جدول ۱۱).

رویکرد پایداری در کیفیت تحقق بازآفرینی بافت فرسوده مرکزی شهر اهواز مورد تحلیل قرار گیرد. برای این منظور از مدل رگرسیون خطی استفاده شد. در این فرایند بازآفرینی بافت

جدول ۱۱. آماره های تحلیل رگرسیونی چند متغیره تحقق بازآفرینی بافت فرسوده مرکزی شهر اهواز

انحراف معیار	مجدور R تصحیح شده	ضریب تبیین	ضریب همبستگی چندگانه
۱/۵۹۳	۰/۴۰۱	۰/۴۲۲	۰/۶۷۰

مأخذ: یافته‌های تحلیلی پژوهش

میزان انحراف از معیار آن برابر با ۱/۵۹ می باشد. در ادامه اماره نهایی تأثیر در جدول (۱۲) آمده است.

داده‌های وارد شده مدل رگرسیونی نشان می‌دهد که رویکردهای راهبردی و پایداری در مجموع ۶۷٪ از تغییرات بازآفرینی در بافت فرسوده مرکزی اهواز را تبیین می‌کنند که

جدول ۱۲. آماره نهایی تحلیل نقش رویکردهای راهبردی و پایداری در تحقق بازآفرینی بافت فرسوده مرکزی اهواز

نام متغیر	ضرایب غیر استاندارد		ضرایب استاندارد شده	t	سطح معنی داری
	B	خطای B			
عرض از مبدا	۴/۵۱۲	۲/۷۳۶	-	۱/۶۴۹	۰/۱۰۷
رویکرد راهبردی	۵/۲۳۱	۱/۵۷۷	۰/۴۶۹	۳/۳۱۷	۰/۰۰۲
رویکرد پایداری	۷/۵۷۲	۳/۴۳۱	۰/۲۳۱	۲/۲۰۱	۰/۰۳

مأخذ: یافته‌های تحلیلی پژوهش

بحث و نتیجه‌گیری

شهرها به ویژه در کشورهای در حال توسعه، به طور فزاینده در معرض بحران‌های ناگوار هستند. فقر، تخریب محیط زیست، فقدان خدمات شهری، نزول زیربنای موجود، فقدان دسترسی به زمین و سرپناه، از جمله بحران‌های مربوط به این موضوع هستند. بنابراین تقاضا برای رشد پایدار، بازیافت بناهای قدیمی‌تر را بیش از پیش ترغیب کرده و توجه ملی به مراکز شهری فرسوده و قدیمی‌تر را نیز افزایش داده است. در میان پاسخ‌های قابل توجهی که به الگوی احیای مراکز شهری و محلات فرسوده و تاریخی داده شده است، رویکرد حفاظت و بازآفرینی شهری است که اصلی‌ترین نیروی محرک شکل دهنده به شهرها بوده و کلید موفقیت آن، پرداختن همزمان به «توسعه» و «حفاظت» است. از این رو یک وجه در بازآفرینی شهری و توسعه درونزای بافت‌های فرسوده، تلاش در جهت ایجاد تعادل و هماهنگی میان بنیان‌های زندگی اجتماعی در این بافت‌ها آن هم با استفاده از پویای اجتماعی مردم و

تحلیل تأثیر رویکردهای راهبردی و پایداری در تحقق با کیفیت مؤلفه‌های بازآفرینی بافت فرسوده شهری در شهر اهواز نشان می‌دهد که رویکرد راهبردی تأثیر بیشتری نسبت به رویکرد پایداری در تحقق با کیفیت این مؤلفه‌ها دارد. این مقوله نشان می‌دهد که سیاست‌گذاری استراتژیک و داشتن نگاه راهبردی در سطح کلان و نگاه عملیاتی واقع‌گرا در سطح خرد تا چه اندازه در پیشبرد بازآفرینی بافت فرسوده شهر اهواز مؤثر است. در این فرایند شناخت شرایط بسترهای آماده تحلیل در محیط درونی و همچنین محیط بیرونی و شناخت استراتژی‌های مؤثر در راستای اقدام برای بازآفرینی بافت فرسوده مرکزی شهر اهواز بسیار مهم و ضروری است. این فرایند منجر به جلوگیری از موازی کاری‌ها و هم‌چنین اقدامات آمرانه و یک‌جانبه و همچنین تجویزی می‌شود که یک شبه به فکر انداختن طرحی نو در بافت‌های فرسوده با توجیه بافت‌های کاملاً ناکارآمدی باشند که عمده نگاه آن‌ها نیز کالبدی است.

بدون توقف طرح‌های بازآفرینی استفاده از شیوه‌های خلاق اقتصادی مانند رویکردهای متکی بر دانش و بهره‌گیری از توان شرکت‌های دانش بنیان برای ارائه طرح‌های نوین اقتصادی و همچنین به کارگیری طرح‌ها و شیوه‌های مولد و کارآفرین می‌تواند مطابق با نتیجه به دست آمده مهم ترین اولویت‌های بازآفرینی در بعد اقتصادی آن در بافت فرسوده مرکزی شهر اهواز باشد. در ادامه پژوهش سعی شد نقش رویکردهای راهبردی و رویکرد پایداری در کیفیت تحقق بازآفرینی بافت فرسوده مرکزی کلان شهر اهواز مورد تحلیل قرار گیرد. تحلیل تأثیر رویکردهای راهبردی و پایداری در تحقق با کیفیت مؤلفه‌های بازآفرینی بافت فرسوده شهری در کلان شهر اهواز نیز نشان داد که رویکرد راهبردی تأثیر بیشتری نسبت به رویکرد پایداری در تحقق با کیفیت این مؤلفه‌ها دارد. این مقوله نشان می‌دهد که سیاست گذاری استراتژیک و داشتن نگاه راهبردی در سطح کلان و نگاه عملیاتی واقع گرا در سطح خرد تا چه اندازه در پیشبرد بازآفرینی بافت فرسوده شهر اهواز مؤثر است. یافته‌های پژوهش حاضر، با پژوهش گازی^۱ (۲۰۰۹) همسو است که در بررسی دوره‌های زیستی شهر آنکارا (ترکیه) وجود فرصت‌های اقتصادی، از جمله عوامل حیاتی برای نوسازی و بازآفرینی برشمرده شده است. همچنین آیینی و اردستانی در پژوهش خود برای توانمندسازی آحاد مرتبط با بهسازی و نوسازی بافت‌های فرسوده شهری اقدام و برنامه ریزی در سه محور را لازم می‌دانند که عبارت از: ایجاد انگیزه مؤثر بین مالکان، سازندگان و سرمایه گذاران غیر دولتی؛ ایجاد فضای اعتماد آفرین برای مشارکت مالکان، سازندگان و سرمایه گذاران غیر دولتی با همدیگر؛ ایجاد بستر قانونی مناسب برای التزام مردم به نوسازی و رفع موانع قانونی موجود که بیشتر مؤلفه‌های مورد نظر آنها، مؤلفه اقتصادی است.

منابع

اسمعیل پور، نجما، رحیمیان، محمدحسن و قربانی، سحر (۱۳۹۱). بازآفرینی بافت‌های فرسوده شهری با تأکید بر بسیج اجتماعی؛ مطالعه موردی محله کشتارگاه در شهر یزد. فصلنامه مطالعات و پژوهش‌های شهری و منطقه‌ای، ۴(۱۵)، ۱۲۳-۱۴۰.

مشارکت آنهاست. در واقع عوارض و مشکلات نواحی فرسوده شهری، بنا به سرشت خود چندوجهی و چند بعدی هستند و در هر مورد به شکل خاصی بروز می‌نماید. افت منزلت اجتماعی و اقتصادی و نابسامانی‌های کارکردی و کالبدی این بافت‌ها به همراه افت بسیار شدید کیفیت محیط شهری از جمله دلایلی است که سیاست‌گذاران و برنامه‌ریزان شهری را مجاب به ارائه راهبردها و راهکارهای نوینی در مواجهه با مسائل و مشکلات آن کرده است. بافت فرسوده مرکزی شهر اهواز نیز به عنوان نخستین هسته شکل گرفته شهر اهواز، با مشکلاتی چون افول کیفیت کالبدی، مشکلات دسترسی و ترافیکی، تراکم و تمرکز بیش از حد جمعیت به علت ماهیت تجاری آن و سایر عوامل، روبرو است. ضرورت امر اینجاست که این بافت با دارا بودن ارزش‌های تاریخی به لحاظ داشتن بناهای تاریخی مهم در این محدوده و ارزش‌های فرهنگی و مهم‌تر از همه به عنوان قلب تپنده تجاری شهر، بحث مطالعه و برنامه‌ریزی‌های درست و با رویکرد پایدار را بیش از پیش طلب می‌کند. بنابراین در این پژوهش سعی شد تا از رویکرد بازآفرینی در جهت کاهش مسائل و مشکلات مذکور، بر روی بافت‌های فرسوده مرکزی شهر اهواز بهره گرفته شود. همان طور که پیش‌تر اشاره شد، بازآفرینی شهری ابعاد چندگانه؛ اجتماعی، زیست محیطی، فرهنگی، کالبدی و اقتصادی دارد. زمانی می‌توان انتظار بازآفرینی جامع و موفق را داشت، که بازآفرینی تمامی ابعاد را در بر گرفته باشد. در این راستا در پژوهش حاضر ابعاد مذکور در محدوده بافت فرسوده شهر اهواز از نظر کارشناسان و متخصصان مورد تحلیل قرار گرفت. براساس یافته‌های پژوهش مشخص شد در وزن گذاری فازی نسبی برای ابعاد پژوهش، مؤلفه بازآفرینی اقتصادی بافت فرسوده مرکزی شهر اهواز حائز بیشترین وزن نسبی در این مرحله شده است و بازآفرینی فرهنگی نیز در رتبه دوم قرار دارد. در این مرحله مؤلفه بازآفرینی زیست محیطی از سوی کارشناسان با اولویت کمتری ارزیابی شده است. بنابراین، از نظر کارشناسان بازآفرینی اقتصادی شهر اهواز، دغدغه اصلی برای اقدام به بازآفرینی در این بافت است. در واقع مهم ترین مقوله در این فرایند سرمایه گذاری و اشتغال‌زایی در فرایند بازآفرینی و متعاقباً کارآفرینی در محدوده مورد مطالعه می‌باشد که می‌تواند چشم انداز پایداری بازآفرینی را نیز رقم بزند. در این ارتباط بنیان‌های بازآفرینی در بعد اقتصادی آن توجه به مشارکت بخش‌های دولتی، خصوصی و داوطلبانه را در سرمایه گذاری تحقق تنوع نهادهای سرمایه گذار و پشتیبان مالی برای اجرای مداوم و

بازآفرینی شهری در مواجهه با بافت‌های فرسوده شهری مطالعه موردی: محله جولان شهر همدان. فصلنامه پژوهش‌های شهری هفت حصار، ۴(۱)، ۴۵-۵۶.

صفایی‌پور، مسعود (۱۳۹۵)، پهنه‌بندی عوامل مؤثر بر توزیع جغرافیایی مرگ و میر در استان خوزستان با استفاده از مدل ترکیبی GIS-FAHP. فصلنامه برنامه‌ریزی منطقه‌ای، ۶(۱۵-۲۸).

صفایی‌پور، مسعود و زارعی، جواد (۱۳۹۶). برنامه‌ریزی محله‌محور و بازآفرینی پایدار بافت‌های فرسوده شهری با تأکید بر سرمایه اجتماعی. نمونه موردی: محله جولان شهر همدان. مجله آمایش جغرافیایی فضا، ۷(۲۳)، ۱۳۶-۱۵۰.

صفایی‌پور، مسعود، علیزاده، هادی و دامن‌باغ، صفیه (۱۳۹۳). سنجش میزان اولویت اهداف کلان بافت فرسوده مرکزی اهواز با استفاده از روش تحلیل سلسله مراتبی گروهی فازی FAHP. فصلنامه جغرافیا و توسعه، ۱۲(۳۵)، ۶۷-۸۲.

صفایی‌پور، مسعود و مدانلوچویباری، مسعود (۱۳۹۵). سیاست‌های زمین شهری در بازساخت بافت فرسوده شهری. کرج: نشر نیبگ.

عطایی، محمد (۱۳۸۹). تصمیم‌گیری چند معیاره. شاهرود: انتشارات دانشگاه صنعتی شاهرود.

لطفی، سهند (۱۳۹۰). بازآفرینی شهری فرهنگ مینا: تأملی بر بن مایه‌های فرهنگی و کنش بازآفرینی. فصلنامه هنرهای زیبا- معماری و شهرسازی، ۴۹(۴۵)، ۴۹-۶۲.

لطفی، سهند و زرگرمرندی، ابراهیم (۱۳۹۱). بازآفرینی شهری و بازتعریف معیارهای فرسودگی: آغازی بر مرمت شهری پایدار. دوماهنامه شهرنگار، ۵۸(۵۸)، ۱۴-۲۵.

ملکی، سعید و علیزاده، هادی (۱۳۹۴). تحلیل و پیش بینی شاخص‌های پایداری در صنعت گردشگری ایران. فصلنامه فضای جغرافیایی، ۱۵(۵۰)، ۳۹-۵۸.

مهندسین مشاور نقش پیراوش. (۱۳۹۱). طرح بهسازی و نوسازی بافت فرسوده شهر اهواز. جلد اول (سنجش وضعیت و تحلیل)، شرکت مادر تخصصی عمران و بهسازی شهری ایران.

Alpopi, C. & Manole, C. (2013). Integrated Urban Regeneration - Solution for Cities Revitalize. *Procedia Economics and Finance*, 6, 178-185.

Berni, M. (2010). *Improving the Quality of Life in Large Urban Distressed*

آلبوغبیش، داود و شویچی، جعفر (۱۳۹۳). برنامه‌ریزی راهبردی بهسازی و نوسازی بافت‌های فرسوده شهری مطالعه موردی: محله جوادیه منطقه ۶۱ تهران. فصلنامه جغرافیا و پایداری محیط، ۳۱(۳۱)، ۴۳-۵۴.

پوراحمد، احمد، حبیبی، کیومرث و کشاورز، مهناز (۱۳۸۹). سیر تحول مفهوم بازآفرینی شهری به عنوان رویکردی نو در بافت‌های فرسوده شهری. فصلنامه علمی-پژوهشی شهر ایرانی اسلامی، ۱(۱)، ۷۳-۹۲.

جمشیدی، شهرام، (۱۳۹۳). تأملی در ابعاد بازآفرینی شهری، دومین کنگره بین‌المللی سازه، معماری و توسعه شهری، تبریز، دبیرخانه دائمی کنگره بین‌المللی سازه، معماری و توسعه شهری.

حبیبی، سید محسن و مقصودی، ملیحه (۱۳۸۸). مرمت شهری، تعاریف، نظریه‌ها، تجارب، مشورهای جهانی، روش‌ها و اقدامات شهری. تهران: انتشارات دانشگاه تهران.

خورانی کریمی، فرحناز و شوهانی، محمد (۱۳۹۴). کاربرد الگوهای توسعه پایدار در بازآفرینی منظر شهری نمونه موردی: شهر ایوان. فصلنامه فرهنگ ایلام، ۱۶(۴۹)، ۸۲-۱۰۳.

رنجبر، علی اکبر. (۱۳۹۳). جایگاه رویکرد بازآفرینی در کاهش فقر مراکز شهرها (نمونه موردی محله مرکز شهر اهواز). پایان‌نامه کارشناسی ارشد رشته شهرسازی گرایش برنامه‌ریزی شهری، دانشکده هنر و معماری، دانشگاه کردستان.

زنگی آبادی، علی و مؤیدفر، سعیده (۱۳۹۱). رویکرد بازآفرینی شهری در بافت‌های فرسوده: برزن شش بادگیری شهر یزد. مجله معماری و شهرسازی آرمان شهر، ۹(۹)، ۱۴-۲۹. سجادزاده، حسن و زلفی گل، سجاد (۱۳۹۴). طراحی شهری در بازآفرینی محلات سنتی با رویکرد محرک توسعه نمونه موردی: محله کلیا همدان، فصلنامه آمایش محیط، ۳۱(۳۱)، ۱۴۷-۱۷۱.

شفیعی دستجردی، مسعود، مرادیان و بروجنی، پیمان (۱۳۹۴). مدل‌سازی روش مکان‌گزینی در بازآفرینی محلات فرسوده شهری (مطالعه موردی: محدوده زینبیه اصفهان). فصلنامه اقتصاد و مدیریت شهری، ۳(۱۲)، ۱۳۷-۱۵۴.

صباغی، عاطفه (۱۳۹۲). تدوین سازوکار به کارگیری *Areas, Framework Programme of European Commission, LUDA. an issue of growing importance in Europe's major cities.*

Cheshire, P. C., Hay, D.G. (1989). *Urban Problems in Western Europe: An*

Economic Analysis, HarperCollins Publishers Ltd (March 1, 1989).

Christelle, B., & Damidavičiūtė, A. (2016). *Urban Regeneration in Rio de Janeiro Favelas during the Olympic games of 2016*. Master Thesis in Development & International Relations, Supervisor: Malayna Raftopoulos.

Leary, M.E., McCarthy, J. (2013). *Companion to Urban Regeneration*, New York: Routledge.

McDonald, S., Malys, N., Malienė, V. (2009). *Urban Regeneration for Sustainable Communities: A Case Study, Technological and economic development of Ecoeconomy*, 15(1), 49–59.

ODPM, (2003). *Office of the deputy prime minister ODPM, interdepartemental Group on the EGRUP Review 2003: Assessing the impacts of Spatial Interventions, Regeneration, Renewal and Regional Development Main Guidance*, Presented to Parliament by The Deputy Prime Minister and the First Secretary of State by Command of Her Majesty.

Roberts, P., Sykes, H. (2000). *Urban Regeneration, Handbook*, London: Sage Publications.

Syrrett, S., North, D. (2008). *Renewing Neighborhoods*, The Policy press, Great Britain.

